بانک مرکزی گزارش داد

هزار هزار میلیارد تومان میزان دارایی ملکی بانک‌ها

تازه‌ترین گزارش بانک مرکزی حاکی از رشـــد دارایی‌های ملکی بانک‌ها تا سطح بی‌سابقه بیش از یک‌هزار هزار میلیارد تومان اســـت؛ موضوعی که از تشـــدید پدیده ملّاکی بانکی حکایت دارد.

به گزارش خبرگزاری تســـنیم، بانک مرکزی تازه‌ترین فهرســـت دارایی‌های غیرمنقول بانک‌ها را تا پایان شـــهریور ۱۴۰۴ منتشر کرد. بر اساس این گزارش، ارزش روز مجموع املاک و مستغلات بانک‌های کشـــور بیش از یک‌هزار هزار میلیارد تومان برآورد می‌شـــود؛ رقمی بی‌سابقه که نشان می‌دهد حجم دارایی‌های ملکی بانک‌ها نه‌تنها کاهش نیافته، بلکه نسبت به سال گذشته نیز رشد داشته است. موضوعی که نشان از تشدید دارایی‌های سمی بانک‌ها در اقتصاد کشور شده است.

البته بانک سپه و بانک پاســـارگاد همچنان برای دومین فصل از سال جاری از ارائه آمار خودداری کرده‌اند و آخرین اطلاعات درج‌شده برای این دو بانک مربوط به پایان اسفند ۱۴۰۳ است که از همان آمار قبلی در این گزارش استفاده شده. نکته عجیب‌تر آنکه در همان داده‌ها، برخی بانک‌ها اطلاعات نادرستی ارائه کرده‌اند که به‌عنوان مثال، بانک سپه تعداد شعب خود را فقط دو شعبه اعلام کرده که صحت آن مورد تردید جدی است و از تناقض آماری در داده‌های رسمی حکایت دارد.

کم‌اظهاری آماری بانک‌ها

اگرچه مطابق جـــزء «۲ـ۱» بند «ط» تبصره «۱۶» قانون بودجه ســـال ۱۴۰۲ مبنی بر انتشار اطلاعات مربوط به اموال غیرمنقول یک الزام قانونی بوده اما برخی از بانک‌ها همچون پاسارگاد و سپه از انتشار این آمار خودداری کرده‌اند و برخی دیگر نیز آمار درستی از ارزش روز امـــلاک خود ارائه نکرده‌اند؛ به‌عنوان مثال بانک رفاه ارزش روز ۱۴۶۹ فقره از املاک خود را با قیمت هرکدام یک ریال ارزش‌گذاری کرده یا در مثالی دیگر، بانک سرمایه ارزش ۲۴۵ فقره، بانک شهر ارزش ۱۱۹ فقره و بانک صادرات نیز ارزش ۸۶ فقره از املاک خود را همچون بانک رفاه یک ریال اعلام کرده‌اند!

همچنین بانک گردشـــگری نیز در اعلام آمـــار خود به‌کلی آمار غیرواقعی ارائه داده، موضوعی که اگر بر اســـاس اعداد و ارقام درست مطرح شـــود آمـــار ملّاکی بانک‌ها بســـیار بیش از آمـــار فعلی یعنی یک‌هزارهزار میلیارد تومان خواهد شد.

رتبه‌بندی بانک‌ها بر اساس ارزش روز املاک

میان شبکه بانکی، و با درنظرگرفتن همان قیمت‌های روز اعلامی از سوی بانک‌ها که گاهی بسیار کمتر از ارزش واقعی آن املاک بوده، بانک شـــهر با حدود ۱۹۰ هزار میلیارد تومان در صدر فهرست ارزش دارایی‌هـــای غیرمنقول قرار گرفته اســـت. پـــس از آن، بانک ملت با ۱۵۴ هزار میلیـــارد تومان و بانک تجارت با ۱۴۷ هزار میلیارد تومان در رتبه‌های دوم و ســـوم ایستاده‌اند این ســـه بانک روی‌هم بیش از ۴۹۰ هزار میلیارد تومان از املاک بانکی کشور را در اختیار دارند.

ملّاکی؛ زنگ خطر همیشگی برای نظام بانکی

مطالبه خروج بانک‌ها از ملّاکی یکی از تأکیدات مکرر رهبر معظم انقلاب اسلامی در سال‌های اخیر بوده است، اما آمار تازه نشان می‌دهد این هدف نه‌تنها محقق نشده است بلکه پدیده ملّاکی بانک‌ها به‌مراتب بحرانی‌تر از ســـال‌های گذشته شده است. ارزش بیش از یک‌هزارهزار میلیارد تومان املاک بانک‌ها بیانگر آن است که سرمایه‌گذاری مستقیم و فعالیت‌های ملّاکی بانک‌ها نه‌تنها کم نشده، بلکه رو به افزایش بوده اســـت. به همین دلیل، انتقادات نســـبت به انحراف بانک‌ها از وظیفه اصلی خود یعنی بانکداری و تأمین مالی تولید، همچنان پابرجاست.

انباشـــت اموال مازاد و غیرمولد در بانک‌ها به‌حدی افزایش یافته اســـت که بانک مرکزی سیاست‌هایی را برای مدیریت و فروش املاک مازاد، به‌ویژه در بانک‌های ناتراز در دســـتور کار قرار داده است. با این حال، بسیاری از بانک‌ها در گزارش خود اشاره کرده‌اند که مزایده‌های متعدد برای فروش املاک برگزار شده ولی خریداری پیدا نشده است. این مسئله نه‌تنها کارایی سیاست فروش دارایی‌های مازاد را زیر سؤال می‌برد بلکه نشان‌دهنده تداوم فریز منابع بانکی در بخش‌های غیرمولد اقتصاد است.

این هشدار را جدی بگیرید

کم‌توجهی به فشارافزایی پارس جنوبی تهدید امنیت انرژی کشور

سرویس اقتصادی -

در حالی‌که بخش بزرگی از تأمین انرژی کشـــور وابســـته به میـــدان پارس جنوبی اســـت، عملیات فشـــارافزایی این میدان به کندی پیش می‌رود. اگر مســـئولان فکری به حال این مشـــکل نکنند، در ســـال‌های آینده با افت تولید گاز، تأمین گاز خانگی، صنعتی و تجاری به مشـــکل خورده و کشـــور دچار چالش می‌شود.

به گزارش خبرنگار ما، میـــدان گازی پارس جنوبی که بیـــش از ۷۰ درصـــد گاز مصرفی کشـــور را تأمین می‌کند، هم‌اکنون در وضعیت بحرانی قرار دارد؛ چراکه آغاز افت فشار در فازهای این میدان، تولید گاز کشور در سال‌های آینده را به خطر انداخته است. مشکلی که اگر به‌درستی و با فوریت مدیریت نشـــود، نه‌تنها مصرف خانگی و تجاری در زمستان، بلکه تولید برق، تأمین خوراک پتروشیمی‌ها و حتی صادرات گاز را تهدید خواهد کرد.

آن‌طور که شرکت نفت اعلام کرده، اگر طرح فشارافزایی اجرا نشود، تولید گاز کشور از فازهای میانی پارس جنوبی تا سال ۱۴۰۶ احتمالاً تا ۲۵ درصد کاهش می‌یابد. این کاهش، معادل از دســـت رفتن صدها میلیون مترمکعب گاز در روز است.

طبق ارزیابی‌های شـــرکت نفت و گاز پارس، از ســـال ۱۴۰۶ افت طبیعی فشـــار در لایه‌های گازی پارس جنوبی آغاز می‌شود و اگر پروژه فشارافزایی تا پیش از آن اجرا نشود، هر سال حدود ۲۸ میلیون مترمکعب از ظرفیت تولید روزانه گاز کشور کاسته خواهد شد.

تـــداوم این وضعیت تا ســـال ۱۴۱۵ می‌تواند تولید گاز ایران را تا ۳۰۰ میلیون مترمکعب در روز کاهش دهد؛ رقمی معادل یک‌سوم کل گاز کشور.

کارشناسان دلسوزی همچون استاد پیشکسوت، مسعود درخشان، از حدود ۱۰ سال قبل با اشاره به اعلام رسمی آغاز کاهش تولید گاز از پارس جنوبی، هشدار دادند که افت تولید از پارس جنوبی از ۱۴۰۰ آغاز می‌شـــود. اما مسئولان نه‌تنها به اقدامات خود ســـرعت ندادند، بلکـــه تیم زنگنه در وزارت نفت- که امروز هم در وزارت نفت حضور دارند- ســـال ۹۸ در واکنش به دغدغه‌های ایشان نوشت: «آقای درخشان باید باور کنید جهان تغییر کرده است» و حتی در اظهاراتی خارج از ادب، درخشان را به گزافه‌گویی متهم کردند.

طرح‌هایی روی کاغذ

فروردین امسال، وزارت نفت اعلام کرد که هفت قرارداد به‌عنوان «طـــرح هفت هاب فشـــارافزایی» با پنج مجموعه داخلی شامل گروه پتروپارس، قرارگاه خاتم‌الانبیا، گروه مپنا، شـــرکت صدرا و صندوق‌های بازنشستگی صنعت نفت امضا کرده است.

این قراردادها با هدف اجرای پروژه فشارافزایی در پارس جنوبی صورت گرفت اما بـــا واقعیات پروژه در تضاد بود؛ به این دلیل که این قراردادها فاقد مصوبه رسمی شورای اقتصاد برای دریافت وام از صندوق توسعه ملی هستند. یعنی وزارت نفت فقط از هماهنگی بـــا این صندوق خبر داده، ولی هیچ سند مصوبی برای تأمین مالی پروژه در دست نیست. درواقع، قراردادهای امضا شده پشتوانه مالی ندارند.

از طرفـــی، علیرضا صالح، معاون صندوق توســـعه ملی، اردیبهشت‌ماه ســـال جاری در پاسخ به شائبه عدم پرداخت منابع مالی به شرکت‌های مجری پروژه فشارافزایی در میدان گازی پارس جنوبی گفت: «هنوز شـــرکت‌های درگیر پروژه، اقدامـــات لازم را برای ارائه درخواســـت به بانک عامل انجام نداده‌اند. در واقع، ابتدا باید پروژه از ســـوی بانک عامل تأیید شـــود و پس از آن صندوق توسعه ملی می‌تواند وارد فرآیند تأمین مالی شود.»

جای خالی اراده

متأسفانه به نظر می‌رسد اراده لازم در دولت برای شروع به کار در این زمینه مشـــاهده نمی‌شـــود. محسن پاکنژاد، وزیر نفت، یازدهم مهرماه گفت: «تلاش خواهد شـــد که در کوتاه‌ترین زمان ممکن، طرح فشـــارافزایی پارس جنوبی با همکاری سازمان برنامه و بودجه و نهایتاً تصویب در شورای اقتصاد به نتیجه برسد.»

تأخیر در تصویب این طرح حیاتی در حالی اســـت که دولت هر موضوعی را که بخواهد، از طریق ارســـال لایحه به مجلس یا راه میانبر، یعنی شـــورای اقتصادی ســـران قوا، به تصویب می‌رساند.

هشدار نهاد نظارتی

سازمان بازرسی کل کشـــور نیز نسبت به وضعیت این پروژه هشـــدار داده است. این هشدارها شامل نبود شفافیت مالی، عدم تعیین دقیق تقسیم کار میان پیمانکاران، فقدان زمان‌بندی اجرائی و مشـــخص نبودن شیوه تأمین تجهیزات اصلی است.

این نهـــاد نظارتی تأکیـــد کرده که بـــدون اصلاح این مشکلات، اجرای پروژه با ریسک بالای توقف، انحراف منابع یا شکست مواجه خواهد شد.

در نتیجه، پروژه مهمی که باید به‌سرعت اجرا می‌شد تا از افت تولیـــد گاز جلوگیری کند، تاکنون که بیش از نیمی از سال گذشته است، درگیر ناهماهنگی نهادی، فقدان مجوز مالی و ضعف مدیریت فنی شده است.

سرعت پیشرفت، کند است

مجلس شـــورای اســـلامی در چارچوب وظایف نظارتی خود در این زمینـــه وظایف ویژه‌ای دارد و نمایندگان ظاهراً پیگیر موضوع هســـتند، اما برآورد آنان از پیشـــرفت پروژه رضایت‌بخش نیست.

روح‌الله متفکرآزاد، عضو هیئت‌رئیسه و کمیسیون انرژی مجلس، در گفت‌وگو با کیهان در این خصوص گفت: «طرح فشـــارافزایی میدان گازی پارس جنوبـــی، بزرگ‌ترین پروژه صنعت گاز کشـــور اســـت که اکنون در مرحله‌ای حساس از تصمیم‌گیـــری قـــرار دارد. طبق گزارش‌های مؤسســـات بین‌المللـــی انرژی، فشـــار طبیعی برخـــی بخش‌ها حتی تا یک‌ســـوم کاهش یافته است. کمیســـیون انرژی با برگزاری جلســـاتی با مدیران وزارت نفت و همین‌طور شـــخص وزیر تـــلاش دارد تا اجرای بموقع این پروژه، اســـتمرار تولید گاز ایران تا چند دهه آینده را تضمین کند.»

ســـید اسماعیل حسینی، ســـخنگوی کمیسیون انرژی مجلس نیز به کیهان گفت: «وزارت نفت برای فشـــارافزایی پارس جنوبی حدود ۱۸ میلیارد دلار تعریف کرده و از طریق پیمانکارانی که تعیین شـــدند، از اســـفند سال گذشته کار شروع شده است.

وی با اشاره به تازه‌ترین جلسه کمیسیون انرژی در این زمینه توضیح داد: «این جلســـه با حضور وزیر نفت، مدیران وزارت نفت و نمایندگان پیمانکاران برگزار و گزارش‌هایی از اقداماتی که تاکنون صورت گرفته، به کمیســـیون ارائه شد. برداشت کمیســـیون از گزارش‌ها نیز حاکی از این است که سرعت پیشرفت فشارافزایی، کند است.»

سخنگوی کمیسیون انرژی مجلس ادامه داد: «سه مسئله مهـــم در این خصوص باید مورد توجه قرار گیرد که شـــامل تأمین مالی، تأمین فناوری و هماهنگی بین‌دســـتگاهی مانند مصوبه شورای اقتصاد است. این موارد در جلسه مورد بررسی قرار گرفت و قرار شد کمیته گاز کمیسیون انرژی مجلس هر ماه وضعیت فشارافزایی پارس جنوبی را از طریق پیمانکاران و مدیران وزارت نفت رصد کند تا به سرانجام برسد.»

آغاز شکاف ناترازی

موضوع فشارافزایی علاوه‌بر ابعاد تأمین مالی، از نظر فنی هم چالش‌هایی دارد، اما کارشناســـان معتقدند اگر اراده‌ای در میان مسئولان باشد، می‌توان بر این تنگناها چیره شد.

سید احســـان حســـینی، کارشـــناس حوزه انرژی، در گفت‌وگو با کیهان یادآور شد: «پیش‌قرارداد طرح فشارافزایی بـــا حضور چهار پیمانکار در دولت قبل به امضا رســـیده بود و قراردادهـــای آن نیز آمـــاده امضا بود که با ســـانحه برای رئیس‌جمهـــور متوقف شـــد. اکنون هم نبایـــد تعلل کنند. توانمندی مهندسان ایرانی در مهندسی، طراحی و ساخت در تأسیسات دریایی و حتی حمل و نصب تأسیسات غول‌پیکر در کشور بومی‌سازی شده است.»

وی افزود: «تا افق ۱۴۱۸ فقط نیمی از کشور گاز دارد؛ آن هم در ســـناریوی خوش‌بینانه! ایـــران اکنون در ابتدای شـــکاف ناترازی گاز قرار گرفته و بحران هنوز شـــروع نشده است. قطری‌ها با ســـرمایه‌گذاری ۴۵ میلیارد دلاری، تولید LNG خود را تا ۲۰۳۰ حـــدود ۶۰ درصد افزایش می‌دهند. در ایران قرارداد فشـــارافزایی امضا شـــده، امـــا تأمین مالی ۱۸ میلیارد دلاری آن مبهم است.»

ترک فعل درباره سازمان بهینه‌سازی انرژی

نباید از این موضوع کلیدی غافل شـــد که هرچقدر هم تولید افزایـــش یابد، بدون مدیریت مصرف نمی‌توان مصرف بی‌رویه را تأمین کرد، چه رســـد به اینکـــه به صادرات فکر کنیم؛ چالشی که در سال‌های گذشته، به‌ویژه در زمستان‌ها، گریبان کشور را گرفته است.

برنامه هفتم توسعه، راهکار تجمیع سازمان‌های متفرقه در حوزه مدیریت انرژی و راه‌اندازی «ســـازمان بهینه‌سازی مدیریت راهبری انرژی» به‌عنـــوان معاونت رئیس‌جمهور را ارائه کرده، اما دولت تاکنون از این تکلیف قانونی طفره رفته است.

ســـید اسماعیل حسینی، ســـخنگوی کمیسیون انرژی مجلس، در این زمینه گفت: «حوزه انرژی یکی از نقاط قوت کشور است. به لحاظ ذخایر کشف‌شـــده گاز در جهان دوم هســـتیم و به لحاظ ذخایر ترکیبی نفت و گاز، رتبه نخست را داریم؛ اما در سال‌های اخیر مصرف گاز ما از تولید پیشی گرفته و به همین دلیل دچار ناترازی گاز شده‌ایم. برای رفع ناتـــرازی هم دو کار باید انجـــام داد: افزایش تولید و مصرف بهینه.»

نماینده مردم شیراز ادامه داد: «در حوزه مصرف، سازمان بهینه‌سازی مدیریت راهبری انرژی با همت کمیسیون انرژی شکل گرفت و رئیس‌جمهور هم حکم زده تا اجرائی شود. در حوزه تولید نیز پروژه فشارافزایی پارس جنوبی باید اجرائی شـــود، وگرنه در ســـال‌های آینده با افت تولید، تأمین گاز خانگی، صنعتی و تجاری به مشـــکل خورده و کشـــور دچار چالش می‌شود.»

امروز به فکر آینده باشیم

پارس جنوبی فقط یک میدان گازی نیست؛ ریه اقتصادی ایران است. هر روز تأخیر در اجرای طرح فشارافزایی، یعنی از دســـت رفتن میلیون‌ها دلار، کاهش سهم ایران از میدان مشترک و افزایش خطر ناترازی گاز در زمستان‌های آینده.

در حالی‌که قطر با سرعت در حال بلعیدن سهم بیشتری از این میدان مشـــترک است، ایران هنوز پشت درهای بسته مجوزها منتظر مانده است.

بحران ناترازی گاز که در حال حاضر هم عیان شده، به گفته مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران با ۳۰۰ تا ۳۵۰ میلیون مترمکعـــب کمبود گاز همراه اســـت. این کمبـــود به‌خاطر کمبود منابع زیرزمینی نیســـت، بلکه نتیجه مستقیم تأخیر در تصمیم‌گیری، نبود اجماع مدیریتی و فقدان زیرســـاخت اجرائی اســـت. در واقع، ما میـــدان گازی داریم، قرارداد هم داریم، اما مصوبه و اجرا نداریم.

کارشناسان:

۹۰ درصد مشکلات ترانزیت ایران داخلی است

در حالی که ایران به واسطه موقعیت ژئوپلیتیکی بی‌نظیرش می‌تواند شـــاهراه ترانزیت منطقه باشد؛ کارشناسان می‌گویند ۹۰ درصد موانع ترانزیت ایران ریشه در داخل دارد.

به گزارش فارس؛ با وجود موقعیت ژئوپلیتیکی کم‌نظیر ایران در اتصال شرق، غرب، شمال و جنوب، واقعیت آن است که سهم کشور از بازار ترانزیت منطقه‌ای در سال‌های اخیر به شدت کاهش یافته است.

به گفته کارشناســـان، حدود ۹۰ درصـــد موانع موجود در حـــوزه ترانزیت ایران منشـــأ داخلـــی دارد و تا زمانی که مشـــکلات مدیریتی، زیرساختی و قانونی برطرف نشود هیچ توافق بین‌المللی قادر نخواهد بود جایگاه از دست‌رفته ایران را بازگرداند.

ترانزیت، صرفاً یک مقوله اقتصادی نیســـت؛ بلکه ابزاری برای توسعه سیاسی، امنیتی و ژئوپلیتیکی کشورها به شمار می‌آید. عبور محموله‌ها از خاک ایران، علاوه‌بر تقویت اعتبار بنادر و راه‌های کشور، به اشتغال‌زایی، افزایش درآمد ارزی و رشد اقتصادی کمک می‌کند.

امـــا در عمل، بســـیاری از ظرفیت‌های بالقـــوه ایران به دلیل مشکلات ساختاری و تصمیم‌های ناهماهنگ در سطح دستگاه‌های مختلف، بالفعل نشده است.

«حســـن کریم‌نیا»؛ کارشناس حوزه حمل‌ونقل، با اشاره به اهمیت ترانزیت گفت: وقتی کشورهای دیگر کالاهای خود را از خاک ایران عبور دهند، امنیت ایران برای آن‌ها اهمیت پیدا می‌کند. این یعنی افزایش وزن سیاسی کشور در منطقه.

او تأکید کرد که عبور کالا از بنادر ایران می‌تواند به‌طور مســـتقیم و غیرمستقیم به اقتصاد ملی کمک کند؛ از درآمد ســـازمان راهداری تا رونق فعالیت شـــرکت‌های حمل‌ونقل جاده‌ای و ریلی.

بر اساس بررسی‌های انجام‌شده در وزارت راه و شهرسازی، ۷۷ موانع اصلی در مســـیر ترانزیت کشور شناسایی شده که ۹۰ درصد آن‌ها داخلی اســـت. این موانع از کندی راه‌آهن و کیفیـــت پایین جاده‌ها تا عدم پایبندی به کنوانســـیون‌های بین‌المللـــی و ضعف در مدیریت نرم‌افزاری و ســـخت‌افزاری ترانزیت را شامل می‌شود.

به گفتـــه «مهرداد تقـــی‌زاده بهجتـــی»؛ معاون حمل‌ونقل و وزارت راه‌وشهرسازی، بخشی از این موانع بررســـی و ۱۵ مورد از آن‌ها برطرف شد. اگر به دنبال افزایش ترانزیت هستیم به جای امضای تفاهم‌نامه‌های متعدد، موانع داخلی را از پیش‌رو برداریم.

او افزود: ایران برای بازگشت به مسیر اصلی تجارت جهانی، نیازمند تدوین نقشـــه راه ملی ترانزیت اســـت. طرحی که با مشارکت نهادهایی چون گمرک، راهداری، راه‌آهن، سازمان بنادر، وزارت امور خارجه و مرکز پژوهش‌های مجلس، مسیر ارتقای جایگاه ترانزیتی کشور را ترسیم کند.

معاون حمل‌ونقل و وزارت راه‌وشهرســـازی پیشنهاد داد: ســـتادی دائمی با محوریت «ارتقاء ترانزیت» تشکیل شود تا هر دستگاه مسئول بخشی از کار باشد و روند پیشرفت به‌طور شفاف گزارش شود.

به باور کارشناسان، اگر ایران در رفع این موانع تعلل کند، مسیرهای جایگزین تثبیت خواهند شد و بازپس‌گیری جایگاه از دست‌رفته در شبکه ترانزیت جهانی، بسیار دشوار خواهد بود.

اجرای بزرگ‌ترین طرح نیروگاه خورشیدی در بند ادارات دولتی

واردات تجهیـــزات نیروگاه‌های خورشـــیدی از چین، در حالی با تاخیر قابل توجهی روبه‌رو است که هماهنگی وزارت نیرو، ساتبا و گمرک، نقش حیاتی در رفع مشکلات دارد.

به گزارش خبرگزاری فارس؛ ایران در مســـیر توســـعه انرژی‌های پاک و با ظرفیت‌های عظیم خورشـــیدی، بادی و هسته‌ای، بارها تلاش کرده سهم منابع تجدیدپذیر را در سبد انرژی خود افزایش دهد.

حدود یک ماه پیش، ابلاغ طرح نیروگاه‌های تجدیدپذیر به‌عنوان طرح پیشـــران کشور توسط هیئت دولت انجام شد. اقدامی که قرار بود نقطه عطفی در توســـعه انرژی‌های پاک باشد. با این حال، روند واردات تجهیزات از چین، بزرگ‌ترین تولیدکننده تجهیزات خورشیدی جهان، به دلیل تعلل وزارت نیرو و گمرک، کند پیش می‌رود.

طرح هفت هزار مگاواتی نیروگاه‌های خورشیدی که جزو طرح‌های کلیدی اســـت همچنان با تاخیر مواجه شده است. کارشناسان هشدار می‌دهند که اگر این روند ادامه یابد یکی از دلائل خاموشی‌های گسترده در تابستان آینده خواهد بود. هر چند که پایان دادن به خاموشی‌ها با تکیه بر افزایش راندمان نیروگاه‌های گازی و ســـیکل ترکیبی و افزایش برق هسته‌ای میسر است و نیروگاه‌های خورشیدی، یک مکمل است.

نیروگاه‌های خورشـــیدی، به ویژه نیروگاه‌های کوچک و متوسط نصب‌شده در محل مصرف صنایع(تولید در توزیع)، به شـــرطی که در محل‌های مناســـب ایجاد شـــود می‌تواند برق مســـتقیم و پایدار برای خطوط تولید و شـــبکه صنعتی فراهم کنند.

این نیروگاه‌ها، موجب کاهش وابستگی به شبکه مرکزی، تامین برق در ساعات اوج مصرف، جلوگیری از توقف خطوط تولید و کاهش هزینه‌های بلندمدت انرژی می‌شود. ظرفیت تابش خورشیدی متوسط ســـالانه در ایران حدود ۱۷۰۰ تا ۲۲۰۰ کیلووات‌ساعت بر مترمربع است که نشان می‌دهد کشور توان بالقوه عظیمی برای توسعه نیروگاه‌های خورشیدی دارد.

گفتنی اســـت، چین، به‌عنـــوان بزرگ‌ترین تولیدکننده تجهیزات خورشیدی، به دلیل روابط اقتصادی و تجاری نزدیک با ایران، می‌تواند روند واردات و نصب صفحات را به طور قابل توجهی سرعت ببخشد.

در آلمان و چین، نیروگاه‌های هســـته‌ای، خورشیدی و بادی با بهره‌برداری ســـریع و سرمایه‌گذاری مشترک، سهم قابل توجهی از برق صنایع و شبکه خانگی را تأمین کرده‌اند؛ هر چند که هنوز بیش از ۶۰ درصد تولید برق به سوخت‌های فسیلی و حتی زغال سنگ وابسته است.

بـــا این‌حال واردات تجهیزات، بـــه ویژه طرح هفت هزار مگاواتی از چین، هنوز به دلیل مشـــکلات دیوان‌ســـالاری و اداری، گمرکـــی و کندی تامین مالی، با تاخیر قابل توجهی روبه‌رو است.

علاوه‌بـــر این، هماهنگی نهادهـــای دولتی و خصوصی، از جملـــه وزارت نیـــرو، ســـاتبا و گمرک، نقـــش حیاتی در سرعت‌بخشی به روند نصب و راه‌اندازی طرح‌ها دارد.

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس:

۱۰۰ نفر میلیاردها دلار ارز را برنگرداندند

به گفته یک عضو کمیســـیون اقتصادی مجلس هفت میلیارد و ۸۰۰ میلیون دلار ارز صادراتی متعلق بـــه ۱۰۰ نفر بوده که ۹۸ و نیم درصد آن را به چرخه رسمی بازنگرداندند.

به گزارش خبرگزاری فارس؛ حســـین صمصامی اعلام کرد که از مجموع ۲۸ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار صادرات غیرنفتی اشـــخاص حقیقی، هفت میلیارد و ۸۰۰ میلیون دلار مربـــوط به ۱۰۰ نفر بوده که هفـــت میلیارد و ۷۰۰ میلیـــون دلار آن معادل ۹۸ و ۵۶ صدم به چرخهٔ رســـمی کشور بازنگشته است.

وی تاکید کرد که در صورت عدم بازگشـــت یا تعیین تکلیف ارزها و در راستای وظایف نظارتی، اسامی متخلفان در قالب تذکر از تریبون مقدس مجلس اعلام خواهد شد.

گفتنی اســـت، هر مقدار منابع ارزی به کشور بازگردد دست بانک مرکزی برای پرداخت‌های ضروری پر می‌شود. به گزارش ایبنا، علیرضا گچ‌پززاده؛ معاون ارزی بانک مرکزی در نشست با اعضای کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی ایران اظهار داشت: نرخ ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی ارز برای کالاهای اساسی همچنان حفظ خواهد شد و برنامه‌ای برای افزایش آن نداریم. البته ممکن است با سیاست‌های دولت تعدیلات جزئی در برخی کالاها صورت گیرد اما در مجموع نرخ‌های مرکز مبادله تا پایان سال ثابت خواهد ماند.

او افـــزود: طبق قانون بودجه امســـال باید ۱۲ میلیارد دلار به کالاهای اساسی تخصیص بدهیم که تاکنون فراتر از بودجه حرکت کرده‌ایم و به خاطر حساسیت‌های بخش کشاورزی سعی کردیم ارز بیشتری تخصیص دهیم.

معـــاون ارزی بانک مرکزی خاطر نشـــان کرد: ابتدای امسال ۹ میلیارد دلار ارز به جهاد کشاورزی تخصیص دادیم که از این مقدار هشـــت میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار تامین شده است. در این دوره، ارز بخش کشاورزی را با اولویت اول تخصیـــص دادیم و با هماهنگی میان بانک مرکزی، وزارت جهاد کشاورزی و وزارت صمت، تلاش کردیم هیچ کمبودی در تأمین کالاهای اساسی ایجاد نشود.

گچ‌پـــززاده ادامـــه داد: بانک مرکـــزی در اولویت‌های تخصیص ارز وزارتخانه دخیل نیست و هیچ فرد یا گروهی در تصمیم‌گیری‌ها دخالت ندارد. تنها بر حسب نظر و اولویت اعلام شده وزارتخانه‌ها و بر اساس منابع بودجه، تامین ارز انجام می‌شود.

او بـــا تاکید بر اینکه عمـــده ارز ترجیحی برای وزارت جهاد کشـــاورزی است گفت: وزارتخانه‌های دیگر در حوزه تخصیص ارز؛ بهداشـــت و درمان و وزارت صنعت، معدن و تجارت هستند.

معاون ارزی بانک مرکزی درخصوص ایجاد روابط بانکی برای تســـهیل واردات کالاهای اساسی ابراز کرد: در مورد همکاری با بانک‌های روســـیه، مذاکراتی انجام شده است و امکان اســـتفاده از مکانیزم‌های مالی در این حوزه فراهم شده است. هدف، اجرای بهتر برنامه‌ها و تسهیل واردات و تامین کالاهای اساسی است.

سخنگوی صنعت آب کشور:

آب طالقان به تهران رسید

به گفته سخنگوی صنعت آب کشور، طرح انتقال آب طالقان به تهران نهائی شد و در هر ثانیه پنج متر مکعب آب به تهران تحویل داده می‌شود.

به گزارش خبرگزاری فارس، «عیسی بزرگ‌زاده» سخنگوی صنعت آب کشور گفت: طرح انتقال آب از سد طالقان به تهران به ایستگاه پایانی رسید و از روز جمعه این طرح به صورت نهائی تکمیل شد.

وی ادامه داد: قبلاً از محل انتقال آب طالقان به کرج دو و نیم متر مکعب در ثانیه تحویل کرج داده شـــده و به جای آن دو و نیم مترمکعب از سهمیه این شـــهر از خط لوله قدیمی تحویل تهران می‌شـــد اما اکنـــون با به اتمام رسیدن کل پروژه و پایان یافتن خط لوله انتقال آب از طالقان به آبگیر بیلقان که به طول ۶۴ کیلومتر است؛ آب طالقان مستقیم به تهران رسید.

ســـخنگوی صنعت آب با بیان اینکه هر ساعت بین ۶۰۰ تا ۷۰۰ لیتر به ظرفیت انتقال آب به تهران اضافه می‌شود، افزود: در حال حاضر علاوه بر آن دو و نیم متر مکعب قبلی که از خط قبلی تحویل تهران داده می‌شـــد دو و نیم متر مکعب جدید نیز به آن اضافه شـــده و مجموع آب تحویلی به تهران پنج متر مکعب در ثانیه شده است.

گفتنی است، یکی از مسائل مهم طرح انتقال آب از طالقان، نگرانی‌های زیســـت محیطی و انتقال آب از یک حوزه به حوزه دیگر بود و اینکه برخی انتقاد می‌کنند که چرا سهمیه آب حوزه آبریز طالقان به حوزه البرز و تهران منتقل شده است.

در این زمینه «حبیب‌الله علی اصغری»؛ مجری طرح انتقال آب از طالقان به آبگیر بیلقان کرج روز ۹ شـــهریور در نشستی خبری گفت: این پروژه در واقع افزایش ظرفیت جدید آب نیســـت، بلکه بر اساس تخصیص سالانه خط قدیمی اســـت که از گذشته حدود ۳۰ ســـال پیش بوده است. این خط در مجموع حدود ۱۲۶ میلیون متر مکعب آب را منتقل می‌کرد و این تخصیص سالانه را با خط جدید به موازات خط قدیم حفظ کرده‌ایم.

وی تاکید کرد: این سهمیه سالانه از قبل وجود داشته و ما می‌توانیم در شرایط خشکی و کم‌آبی این سهمیه را استفاده کنیم یا ممکن است در طول ۱۲ ماه سال مورد استفاده قرار دهیم.

مجری طرح انتقال آب طالقان در مورد نگرانی‌های زیست محیطی، گفت: هیچ‌گونه نگرانی زیست محیطی در این خصوص وجود ندارد. مجوزهای لازم زیســـت محیطی گرفته شـــده و این طرح توجیه دارد و مجوزهای لازم را از دستگاه‌های مربوطه گرفته است.

نمونه دیگری از غلبه رویکرد تجاری بر خودکفایی در وزارت جهاد کشاورزی

کشت زعفران در برخی استان‌ها به جای برنج!

سرویس اقتصادی -

رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان زنجان با ارائه چهار راهکار برای مدیریت بحران آب، از کشت زعفران به جای برنج در این استان خبر داد که نمونه دیگری از غلبه رویکرد تجاری بر خودکفایی کالاهای اساسی در وزارت جهاد کشاورزی است.

به گزارش خبرنگار ما، غلبه رویکرد تجاری بر تولید و خودکفایی در وزارت جهاد کشاورزی هر روز ابعاد تازه‌ای پیدا می‌کند. در حالی‌که وزیر جهاد کشـــاورزی و معاونانش، خشکسالی را دلیل از دست رفتن خودکفایی گندم، کاهش تولید برنج و دیگر اقلام اساسی اعلام می‌کنند اما برخی گزارش‌ها نشان می‌دهد افزایش قیمت محصولاتی همچون سیب زمینی، حبوبات و... به دلیل صادرات بی‌رویه یا تاخیر در واردات و تعیین قیمت ۲۰ هـــزار و ۵۰۰ تومانی برای خرید تضمینی گندم در ســـال گذشته، کشاورزان را به کشت محصولات غیر اساسی سوق داد. همچنین به‌کارگیری الگوی کشـــت ضد امنیت غذایی در برخی استان‌ها، عامل کاهش تولید اقلام اساسی است.

حالا «محمد کرامتی»؛ رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان زنجان، با اعلام چهار راهکار عملیاتی برای مدیریت بحران آب، کشت زعفران به جای برنج در این اســـتان خبر می‌دهد که ظاهراً به دلیل کم‌آب‌بر بودن اســـت؛ حال آنکه بر اساس برنامه هفتم توسعه اولویت کشت به محصولات اساسی- چه پر آب‌بر و چه کم‌آب‌بر- داده شده است.

بـــه گزارش خبرگـــزاری فارس محمد کرامتی؛ رئیس ســـازمان جهادکشاورزی استان زنجان، چهار راهکار اصلی، برای مدیریت مصرف آب معرفی کرده که شـــامل استفاده از بذور مقاوم به کم‌آبی، کشت جایگزین، کشت نشایی و بهره‌گیری از ظرفیت‌های دیمکاری است.

او در توضیح دومین راهکار؛ یعنی کشت جایگزین گفت: «سطح زیرکشت برنج و صیفی‌جات پرآب در برخی شهرستان‌ها کاهش یافته و به جای آن، گیاهان دارویی و زعفران در حال گسترش هستند.»

مدیران استانی مقصر نیستند

گفتنی اســـت، دلیل کشت زعفران به جای برنج به عنوان کالای اساسی، مدیریت‌های استانی نیست و کسی قصد مواخذه آنها را ندارد؛ چرا که غلبه رویکرد خسارت بار تجاری و صرفه اقتصادی بر خودکفایی از رأس مدیریت وزارت جهاد کشاورزی - تحت تاثیر از بیرون وزارتخانه و برخی معاونان- رخ داده و به مدیران استانی سرایت کرده است.

سال زراعی جدید شروع شده و به دلیل افزایش قیمت میوه، صیفی و سبزیجات ناشی از صادرات بی‌رویه، عدم تعیین قیمت مناسب خرید تضمینی و مدیریت غلط در الگوی کشت؛ باید منتظر کاهش بیشتر تولید کالاهای اساسی در سال آینده از سوی کشاورزان و افزایش نیاز کشـــور به واردات باشیم. دولت و مجلس هم برای تغییر در مدیریت ضعیف وزارت جهاد کشـــاورزی کاری نکردند و این رویه خسارت‌بار ادامه خواهد داشت.

جدول نرخ سکه، ارز و بورس

نوع سکه	قیمت بازار (به تومان)
سکه تمام طرح جدید	۱۱۴/۷۰۰/۰۰۰
سکه تمام طرح قدیم	۱۰۹/۳۰۰/۰۰۰
نیم سکه	۵۹/۲۰۰/۰۰۰
ربع سکه	۳۳/۵۰۰/۰۰۰